

จากศิษย์เก่าอาวุโส

ปีใหม่ได้เริ่มต้นขึ้นมาแล้วอีกรังหนึ่ง หวานกลับไปพิจารณาถึง ปี พ.ศ. 2486 ซึ่งเป็นปีที่มีการสถาปนาสถาบันการศึกษาเกษตรจากวิทยาลัยชั้นเป็นมหาวิทยาลัย นับเป็นเวลา 57 ปี แต่ชีวิตผมมีโอกาสสัมผัสการเปลี่ยนแปลงอันเป็นผลจากการจัดการศึกษาสายเกษตรมาแล้วเป็นเวลาภาระนานมากกว่าหนึ่น นอกจากนั้นผมเป็นผู้ที่มีนิสัยค่อนหาเหตุผลจากทุกเรื่องที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ทำให้ตนสะสมความรู้ดังเรื่องราวดังๆ เอาไว้มากพอสมควร

อีกประการหนึ่ง ผมยังเป็นผู้ที่สนใจค้นหาความจริงจากลิ้งช่องรายการทีวี ซึ่งเป็นช่องที่มีชื่อเสียง เช่น ช่อง 7 ช่อง 9 ช่อง 3 ช่อง 5 ฯลฯ จึงช่วยให้สามารถมองย้อนกลับไปสู่อดีต แม้เป็นเรื่องเกิดขึ้นก่อนที่ชีวิตตนจะมีโอกาสสัมผัส นับเป็นกำไรชีวิตที่ช่วยให้มองเห็นความจริง ซึ่งแฝงเป็นเงื่อนไขอยู่ในเนื้อหาสาระของการพัฒนาการเกษตรเท่าที่ผ่านพ้นมาแล้วซัดเจนยิ่งขึ้นเรื่อยๆ

ผมเป็นคนที่มีโชคดีพอสมควร โดยเหตุที่มีนิสัยไม่ยึดติดอยู่กับอะไรต่อมิอะไร จึงไม่ทำให้รู้สึกว่าตนมีปมเขื่องหรือปมด้อย แม้จะผ่านพ้นมหาวิทยาลัยไปด้วยปริญญาตรีแต่ก็ไม่คิดตะเกียกตะกายที่จะต้องได้รับปริญญาสูงขึ้น หากมีโอกาสเข้าไปสัมผัสถกับแรงบันดาลใจ แม้การก้าวเข้าไปสู่งานบริหารระดับสูง ก็มีเหตุผลซึ่งเป็นไปตามธรรมชาติ ตนจึงเป็นคนที่ไม่ตกเป็นเหยื่ออิทธิพลใดๆ ได้ด้วย

ผมเป็นศิษย์เก่าที่ผ่านการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คนแรก ซึ่งได้รับการขอร้องให้เข้าไปรับหน้าที่บริหารมหาวิทยาลัย ด้วยความรู้สึกที่คิดจะสนองบุญคุณของสถาบันการศึกษาแห่งนี้ ตนจึงมุ่งทิศทางการทำงานลงสู่พื้นดินมากกว่าการขึ้นไปสู่ด้านบน จึงทำให้มีโอกาสเรียนรู้สัจธรรม มองเห็นคุณค่าของชีวิตคนระดับล่างได้อย่างลึกซึ้ง

เหตุผลดังกล่าวมาแล้วทั้งหมด น่าจะเกิดจากการที่ตนให้ความสำคัญแก่หลักการดำเนินชีวิตที่มุ่งมั่นรักษาความเป็นตัวของตัวเองไว้อย่างมั่นคงมาโดยตลอด

ทำให้มองเห็นความจริงว่า ความสำเร็จในการพัฒนาการเกษตรขึ้นอยู่กับการที่ผู้มีโอกาสเข้าไปสู่ระดับบน ให้ความสนใจและมีความจริงใจที่จะมุ่งมั่นทำงานลงมาสู่คนระดับล่างซึ่งอยู่กับพื้นดินด้วยความจริงใจ มากกว่าการหลงยึดติดอยู่กับลิ้งช่องที่มีโอกาสสัมผัสด้วยในรั้วสถาบันการศึกษา จนกระทั่งลูกلامมาถึงลิ้งช่องอยู่ในที่ทำงาน

แม้ลิ้งช่องหลายคนเข้าใจว่าคือวิชาการ แท้จริงแล้วเป็นเพียงลิ้งประดิษฐ์ซึ่งมีผู้อ่านนำความจริงมาสร้างเป็นภาพจำลองเพื่อใช้เป็นสื่อถ่ายทอดเท่านั้น ทำให้เป็นความรู้ที่แท้จริงไม่

ส่วนองค์ความรู้ที่แท้จริงน่าจะได้แก่สิ่งซึ่งแต่ละคนได้จากการคิดตัวเองมากกว่าดังนั้น ถ้าหากการรู้ต้นของย่อมทำให้ลึกลงที่เชื่อว่าคือความรู้ ประสบภาพไปเป็นมลภาวะที่สร้างพิษภัยให้กับตัวเองสานถึงสังคมด้วย

ถ้าสามารถตรุกตัวเอง ย่อมเกิดคำถามที่นำมาตามตัวเองว่า การที่เราเข้ามาใช้ชีวิตอยู่ในมหาวิทยาลัยเพียงไม่กี่ปี อีกทั้งยังเต็มไปด้วยสิ่งซึ่งมีผู้อื่นนำเอามาจึงมาสร้างเป็นลิ่งประดิษฐ์ ไม่ว่าจะปรากฏอยู่ในตarmacmany แอดไทน มันได้ให้อะไรกับชีวิตเราในทางสร้างสรรค์จริงหรือ ?

ผู้ที่มีรากฐานความคิดอิสระ เป็นตัวของตัวเอง คงจะเกิดคำถามขึ้นในใจว่า เพียงแค่นี้ละหรือ ที่เรียกกันว่า การศึกษา เราจะจะลูกคิดได้ว่าลึกลงเหล่านี้หาใช่ของจริงไม่ จึงไม่ควรไปหลงติดอยู่กับมันจนกระทั้งทำให้ตกเป็นทาสถึงกับยอมสูญเสียความเป็นคนไปอย่างน่าเสียดาย

ถ้าเริ่มนั่นความรู้สักหลังให้อยู่กับอิทธิพลที่รับเข้าไว้แม้มิได้ปีก์ตาม หลังจากผ่านพ้นอุปกรณ์แล้ว ก็คงยากที่จะลุกขึ้นยืนเดินทวนกระแสเพื่อเรียกความเป็นคนกลับคืนมาได้

ถ้าเช่นนั้นเราน่าจะตั้งคำถามขึ้นมาได้อีกข้อหนึ่งว่า บรรยาการที่มีการกำหนดขึ้นในมหาวิทยาลัยนั้นได้พัฒนาคนจริงหรือ หรือว่าทำลายคุณค่าความเป็นคนซึ่งแต่ละคนควรจะมีอยู่ในหัวใจตัวเอง เพื่อหวังพัฒนาให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคมได้อย่างแท้จริง

จากช่วงที่ผ่านมาแล้ว ผุดได้นั่งพิจารณาเพื่อนชีวิตทุกคนที่แยกซึ่งกันเข้ามหาวิทยาลัย รุนแรงมากขึ้น กับมาดกมองดูตรงจุดซึ่งแต่ละคนผ่านพ้นจากมหาวิทยาลัยออกมานแล้ว อดรู้สึกไม่ได้ว่า คนส่วนใหญ่เปลี่ยนตัวเองไปอยู่ในสภาพคล้ายเครื่องจักรกลหรือผลิตผลซึ่งถูกเครื่องจักรผลิตออกมາ เพราะสูญเสียวิญญาณความเป็นคน ประรูปมาเป็นเสมือนผลิตผลการค้าซึ่งถูกคนอื่นนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามความพอดีมากกว่า

จึงไม่แปลกใจอะไรที่ผลิตผลดังกล่าวถูกนำไปใช้งานจนกระทั้งเสื่อมสภาพแล้วก็ไม่มีใครอ้ายใจดีต่อไปอีก จนกระทั้งกล้ายเป็นมลพิษซึ่งสังคมจะต้องแบกภาระรองรับปัญหา ทำให้เกิดภาวะสูญเสียเพิ่มขึ้น

ลึกลับว่ามาแล้วทั้งหมดน่าจะเป็นภาพรวมของการสูญเสียของสังคมลักษณะนี้เนื่องจากผู้ที่ม่องเห็นได้ลึกซึ้งย่อมรู้ความจริงว่า หากคนสูญเสียจิตวิญญาณอันทรงคุณค่า ย่อมทำให้สังคมจำต้องสูญเสียสิ่งซึ่งเป็นรากฐานสำคัญที่สุดของการพัฒนา และเราจะไปหวังอะไรได้มากไปกว่านี้ จากการพัฒนารากฐานเท่าที่ผ่านพ้นมาแล้ว

การเปลี่ยนแปลงซึ่งแต่ก่อนเคยเกิดจากฐานที่ลึกซึ้ง ก็ได้เปลี่ยนมาสู่ภาวะตื้นเขินมากขึ้น ถึงขนาดที่นำเอาสิ่งที่คนแต่ก่อนเคยพูดกันมากล่าว มักมีการบ่นว่าลึกซึ้งเกินไป !

ดังนั้นการที่ช่วงหลัง ๆ ผู้คนเคยพูดไว้ในที่ต่าง ๆ ว่า การเกษตรคือวัฒนธรรม ทำให้อ่านจากธรรมชาติของผลผลิตที่สอนได้ว่า ผู้ที่ผ่านการศึกษาเกษตรมาแล้ว ยิ่งเป็นสายตรงด้วย ดูเหมือนส่วนใหญ่จะเข้าใจได้ยาก เพราะแต่ละคนไม่อาจทราบความหมายของคำว่า วัฒนธรรม ได้อย่างลึกซึ้ง จึงมักมองที่เงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การตลาดที่จะมองอย่างล้อมกรอบตัวเองอยู่เพียงแค่การซื้อขายของ หาได้เข้าถึงความรู้เกี่ยวกับจิตวิญญาณของคนอันจะนำไปสู่ผลลัพธ์เช่นอย่างแท้จริงไม่

ดังนั้นผลที่ปรากฏในช่วงหลัง ๆ จึงทำให้มองเห็นว่า ผู้ที่ผ่านการศึกษาเพื่อนำความรู้ไปใช้พัฒนาการเกษตร หลังจากออกไปแล้วมักจะห้อนให้เห็นแนวโน้มที่ควรต่อโครงสร้างได้ง่าย เชื่อการบอกจากคนอื่นได้ง่ายโดยปราศจากการรู้เหตุรู้ผลอย่างลึกซึ้ง เพราะความเป็นตัวของตัวเองสูญเสียไปกับผลกระทบภายนอกในกระบวนการจัดการศึกษาซึ่งควรจะอยู่ในสภาพที่มีสมดุลอย่างแท้จริง

ส่วนผู้ที่รอดพ้นออกจากได้เพราะมีฐานความเป็นตัวของตัวเองแข็งแกร่งนั้นคงมีไม่มาก จึงไม่อาจมีพลังพอที่จะกำหนดการเปลี่ยนแปลงของสังคมให้หันกลับไปสู่ทิศทางที่สร้างสรรค์อย่างแท้จริงได้

อย่างไรก็ตามครัวเรือนก็จะขออนุญาตซึ่งให้เห็นความจริงว่า การที่คนในสังคมคนไทยได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจอย่างหนักหน่วงนั้น ก่อนอื่นครัวเรือนยังไห้เห็นภาพชัดเจนว่าการที่ภาวะเศรษฐกิจเกิดปัญหานัก เป็นผลลัพธ์เนื่องมาจากทุกกลุ่มทุกอย่างซึ่งร่วมกันอยู่ภัยในกระบวนการพัฒนาอย่างมีเหตุมีผลسانถิงกันหมด หากใช้มองเห็นเพียงเรื่องใดเรื่องหนึ่งไม่

ดังนั้นเศรษฐกิจจึงเป็นเพียงภาพผลพวงของการพัฒนาซึ่งอยู่ปลายเหตุสุด ๆ แล้ว ทราบได้ที่เรายังแก่ปัญหาเศรษฐกิจโดยมุ่งที่เงิน แม้การพัฒนาการเกษตรซึ่งมุ่งไปที่ความสำคัญของการค้าการขายได้เงิน ย่อมเป็นกระจากเงาที่ส่องสะท้อนให้เห็นว่า เรายังไม่อาจแก้ไขปัญหาได้อย่างแท้จริง จนกว่าบทเรียนจากความเจ็บปวดจะสามารถเป็นครูสอนเราระหว่างกลับมาพิจารณาตัวของอย่างได้ผล

ในฐานะที่ผมเป็นคนหนึ่งซึ่งอยู่ในสังคม และเป็นคิษย์กำมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แต่ก็ใช้ว่าตนจะให้ความสำคัญแก่มหาวิทยาลัยฯ.มากไปกว่าประชาชนคนที่ใช้ชีวิตอยู่กับพื้นที่ที่ไม่ใช่เศรษฐกิจเป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนามหาวิทยาลัยฯ.ให้บังเกิดผลอย่างแท้จริง

ในฐานะที่ผมเป็นคนอยู่อย่างกลาง ๆ ทำให้มีโอกาสสรับรู้ข้อมูลจากหลายทิศทาง ยิ่งเป็นคนระดับล่างและเยาวชนที่เข้ามาหาอย่างเปิดใจ ช่วยให้มีโอกาสสูร์ความจริงและเกิดความหวังมากขึ้นว่า ช่วงที่ปัจุหจากทุกด้านกำลังใหม่กระหน่ำสังคมไทยอย่างหนัก ได้ทำให้ผลกระทบปลูกจิตสำนึกชนรุ่นหลังเกิดขึ้น และคงจะเห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ

ผมขอเป็นกำลังใจให้กับทั้งสองฝ่าย ทั้งฝ่ายที่ลูกขึ้นยืนและมุ่งมั่นปฏิบัติจากการฐานตนเองอย่างอิสระ กับอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งอาจคิดว่าตนกำลังตกอยู่ในภาวะสูญเสีย ถ้าคิดได้ว่าเป็นการยอมสูญเสียเพื่อให้สังคมนี้สามารถก้าวไปได้ตลอดรอบฝั่งก็อาจจะอดทนได้

ส่วนผู้ที่อยู่อย่างกลาง ๆ นั้น คงจะทำอย่างเดียวที่สุดเพียงسانความเข้าใจระหว่างสองด้านให้เข้ามาหากัน อันจะช่วยให้การเปลี่ยนแปลงของสังคมเป็นไปได้อย่างราบรื่น

ผมเชื่อว่าการเกษตรไม่ได้ขึ้นอยู่กับสาขาวิชาไหน หากเข้าใจได้ว่า เป็นวัฒนธรรมย่อมถือเป็นองค์รวมของทุกสาขาวิชาและสาขางานอาชีพที่พึงต้องสนองประโยชน์ด้วยความเข้าใจร่วมกันอย่างลึกซึ้ง เพื่อให้แผ่นดินผืนนี้สามารถอยู่ประโยชน์สุขให้ทุกคนได้อย่างทั่วถึง

ผลกระทบจากปัจุหเศรษฐกิจเท่าที่ผ่านมาแล้ว น่าจะถือเป็นบทเรียนที่ช่วยให้พบความจริงได้เงินว่า การแก้ไขปัจุหการเกษตรเท่าที่สังคมไทยกำลังเผชิญอยู่ในขณะนี้ ถ้าต้องการความสำเร็จอย่างแท้จริง คงไม่มีอะไรดีไปกว่าการฟื้นฟูรากฐานจิตใจแต่ละคนให้สามารถคุ้มค่าของแผ่นดินอย่างลึกซึ้ง ไม่ว่าใครจะผ่านการศึกษามาจากสาขาวิชาไหน

การปลดปล่อยความรู้สึกนิยมคิดแบบ ล้อมกรอบตัวเอง ซึ่งมีการ เห็นแก่พรครพวก ออกให้ได้ ช่วยให้แต่ละคนทำงานแบบ ชาติดิน น่าจะมีผลช่วยให้จิตวิญญาณความเป็นคนได้รับการฟื้นฟูอย่างจริงจัง ทำให้หวังได้ว่าจะสามารถแก้ไขปัจุหการเกษตรได้เงินอย่างเป็นธรรมชาติ

จึงควรขอฝากไว้แด่ชนรุ่นน้องถึงลูกหลานเหลนทุกคน ให้นำไปคิดค้นหาความจริง เพราะในอดีตมีคนหลายคนที่มองด้านเดียว แม้การพูดกันอย่างตรงไปตรงมาด้วยความรักเพื่อหวังให้เกิดการนำไปพิจารณาแก้ไขปัจุห มักถูกมองว่าเป็นการกล่าวร้าย

ความจริงแล้ว หากไม่รักและหวังดีกันจริง ๆ คงไม่พูดกันตรง ๆ ทั้งนี้และทั้งนั้นเพื่อหวังให้สถาบันการศึกษาซึ่งทำหน้าที่ให้บริการความรู้และพัฒนาคนผู้เป็นเกษตรกร ได้รับการยอมรับจากสังคมอย่างกว้างขวาง จึงขอให้ทุกฝ่ายแสดงความใจกว้างเข้าหากัน และเน้นเป้าหมายการทำงานสู่ประชาชนคนระดับล่างรวมทั้งเยาวชนคนรุ่นหลัง

ถ้าสังคมเจริญทุกคนที่เกี่ยวข้องกับสถาบันยอมเจริญ อันถือเป็นความจริงที่ยืนยันตัวเองอยู่แล้ว จึงขอให้ศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รวมทั้งบรรดาอาจารย์ทุกคนจะ

มุ่งมั่นปรับปรุงตัวเองให้เป็นผู้ที่มีความคิดกว้างไกลกว่าที่แล้วมา เพื่อร่วมใจร่วมมือกัน
แก้ไขปัญหาได้อย่างจริงจัง

สุดท้ายนี้ครอฟากไว้ว่า ทุกสาขาวิชาที่มีอยู่ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์แม้อาจ
แตกแขนงออกมากใหม่ ย่อมมีหน้าที่ให้บริการการเกษตรอันดีอเป็นพื้นฐานสำคัญของสังคม
อย่างเท่าเทียมกันหมด จึงควรstanสัมพันธ์ทางใจให้ถึงกันเพื่อหวังความร่วมมือกันจากใจ
จริง

ศาสตราจารย์ระพี สาริก